

بررسی ماهیت و روند تغییر فنآوری در صنعت ایران (۱۳۸۷-۱۳۵۰)

نادر دشتی

عضو هیات علمی دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر*

کاظم یاوری

عضو هیات علمی دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس**

حسین صادقی

عضو هیات علمی دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس***

صفحات ۹۵-۷۱

تاریخ پذیرش: ۲۸/۱/۸۹

تاریخ دریافت: ۸/۷/۸۸

تحولات فنی به عنوان یک از منابع اصلی رشد بهره‌وری، نقش مهمی در رشد اقتصادی ایرانی کند. از این‌رو، در دوره بعد از جنگ جهانی دوم، تعیین اندازه و جهت تغییرات فن‌آوری موضوع تلاش‌های پژوهشی فراوانی بوده است. در این مقاله ماهیت و روند تغییر فن‌آوری در صنعت ایران طی دوره زمانی ۱۳۸۷-۱۳۵۰ با استفاده از رهیافت اقتصادستجویی مورد بررسی قرار گرفته است. بدین منظور یک تابع هزینه ترانسلوگ به همراه سیستم معادلات سهم هزینه به روش سیستم معادلات به ظاهر نامرتب (SUR) ۱ برآورد گردید. نتایج نشان داد نرخ تغییر فن‌آوری طی دوره مورد مطالعه ۱/۱۰ - درصد بوده است. یعنی با گذشت زمان نرخ تغییر هزینه واحدهای تولیدی کاهش یافته است. علاوه بر این تغییر فن‌آوری در جهت استفاده بیشتر از عوامل انرژی و مواد و استفاده کمتر از عوامل نیروی کار و سرمایه بوده است.

طبقه بنده JEL : D24 , O33

کلید واژه‌ها:

بهره‌وری، تغییر فن‌آوری، تابع ترانسلوگ، صنعت

* Email: dashti_n @iau.ac.ir

** . E. mail: kyavari@gmail.com

*** . E. mail: sadeghiah@modares.ac.ir

مقدمه

ضرورت توسعه اقتصادی به خصوص برای کشورهای در حال توسعه در شرایطی که شکاف عظیم این کشورها و کشورهای توسعه یافته افزایش می‌یابد، برکسی پوشیده نیست. در این راستا، از آنجا که توسعه صنعتی باعث تحرک قسمت زیادی از منابع ملی در جهت توسعه می‌شود از اهمیت خاصی برخوردار است. از این رو همانند بسیاری از کشورهای دیگر، کشور ما نیز بعد از جنگ جهانی دوم برای تسريع توسعه اقتصادی، سیاست صنعتی شدن را در پیش گرفت. در آن زمان، دولت در جهت توسعه صنعتی و افزایش توان تولید در کشور متناسب با امکانات و نهادهای موجود تولید کوشش به عمل آورد و کارخانه‌ها و صنایع مختلفی در کشور ایجاد گردید و در سال‌های بعد با ایجاد صنایع و کارخانجات دیگر و به کارگیری نمادهای مختلف فن‌آوری، صنعت گسترش پیدا نمود. اما به رغم این تلاشها و به سبب وجود نارسایی‌ها و مشکلات مختلف، از ظرفیت‌های تولیدی کشور به نحو شایسته‌ای استفاده نشده و در نتیجه، بهره‌وری عوامل تولید پایین بوده است. در این میان، بهره‌گیری از فن‌آوری‌های مناسب به منظور اقتصادی کردن فرآیند تولید و افزایش بهره‌وری عوامل تولید، می‌تواند یکی از راههای استفاده بهینه از عوامل تولید و افزایش تولید کارخانجات باشد. زیرا، تغییر فن‌آوری یکی از منابع اصلی رشد بهره‌وری محسوب می‌شود.

با توجه به موارد یادشده، انتخاب و تغییر فن‌آوری و افزایش بهره‌وری عوامل تولید برای کمک به اصلاح و تقویت وضعیت صنعت و ارایه تحلیل‌های مبتنی بر اصول اقتصادی شایسته توجه و قابل تأمل به نظر می‌رسد. در همین راستا، هدف اصلی این مقاله، تحقیق پیرامون ابعاد مختلف تغییر فن‌آوری در صنعت ایران می‌باشد.

مفهوم تغییر فن‌آوری

فن‌آوری معمولاً به دانش استفاده و تولید ماشین و تجهیزات سرمایه‌ای گفته می‌شود یا به صورت جامع‌تر، فن‌آوری عبارتست از تمام مهارت‌ها، دانش‌ها و روندهای تولید، استفاده و انجام کارهای مفید برای ارتقای سطح زندگی جامعه بشری. بنابراین فن‌آوری تمام روش‌هایی را که به دلیل وجود دانش علمی توسعه داده شده‌اند، در بر می‌گیرد.

تجلی ایندهم / مهارت‌های اول / پذیرش

دانشگاه اسلامی

تعاریف مختلف از تغییر فن‌آوری ارایه شده است. این اصطلاح بنا به تعریف عبارتست از تغییر فرآیند تولید در اثر کاربرد دانش علمی. آن همچنین، به صورت تولید ستاده بیشتر با مقدار مشخصی از منابع، تغییر پارامترهایتابع تولید با ایجاد یکتابع تولید جدید، بهبود دستورالعمل ترکیب مواد خام^۱، حرکت به سمت داخل در فضای نهادهای مرز همسان تولید^۲، انتقال تابع تولید در صورت ثابت بودن تمامی نهادهها و نهایات، پیشرفت روش‌های تولید ناشی از دانش علمی تعریف شده است.

اقتصاددانان نئوکلاسیک به دو مفهوم جانشینی عوامل و تغییر فنی توجه دارند. جانشینی عوامل به معنی تغییر در ترکیب نهادههای به کار گرفته شده در سطح تولید معین قبلی است، در حالی که تغییر فنی به منزله کاهش در مقدار ملزمات نهادهای برای همان سطح تولید معین قبلی است یا اینکه محصول بیشتر در همان سطح قبلی منابع حاصل^۳ می‌شود.

انواع تغییر فن‌آوری

از جنبه‌های مختلف، طبقه‌بندیهای متفاوتی از تغییر فنی وجود دارد. از حیث جهت و تمایل به اریب و خنثی (نالاریب)^۴، از جنبه ماهیت به مجسم و نامجسم^۵، از بعد منشاء بروزنا و درونزا (القایی)^۶ و از حیث تاثیر بر کارایی نهاده به تقویت کننده نهادههای^۷ مختلف تقسیم می‌شود.

^۱. Romer, P. M. "Endogenous Technological change", Journal of political Economy, Vol. 98, No. 5 (October 1990), pp 71-102.

^۲. Stevenson, R. "Measuring Technological Bias", American Economic Review, Vol. 70, No.1 (March 1980), pp 162-173.

^۳ . قره باغیان، مرتضی و مسعود همایونی فر، آثار تغییرات فنی و نهادی بر رشد تولید کشاورزی ایران، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال نهم، شماره ۳۶ (اسفند ۱۳۸۰)، ص ۴۴-۲۳.

^۴. Bias and Neutral

^۵. Embodied and Disembodied

^۶. Autonomous and Induced

^۷. Factor Augmenting

تغییر فنآوری اریب و خنثی

در مورد تاثیر پیشرفت‌های فنی بر رشد اقتصادی دو نوع تئوری وجود دارد. یک گروه، تغییرات فنی را خنثی فرض کرده و گروه دیگر، نقش فعالی برای آن در نظر می‌گیرند. اعتقاد براین است که تغییر فنآوری بربهرهوری نهایی نهاده اثر می‌گذارد. اگر ببهرهوری نهایی دو نهاده به یک نسبت تحت تاثیر قرار گیرد، نرخ نهایی جانشینی فنی ($MRTS$)^۱ بین دو نهاده در طول زمان تغییر نمی‌یابد. لذا، تغییر فنآوری خنثی تلقی می‌شود و منحنی‌های هم محصول به طور موازی منتقل می‌شوند.^۲ بنابراین، تحولات فنی زمانی خنثی است که سرمایه‌اندوز و کاراندوز نباشد و زمانی غیر خنثی است که سرمایه‌اندوز و کاراندوز باشد.

تغییر فنآوری تقویت کننده عامل (عامل افزا)

به طور کلی، در مورد این که واقعًا تغییر فنی علاوه بر انتقال تابع تولید، چگونه بر تولید اثر می‌گذارد کمتر بحث شده است. یک ایده درباره تغییر فنی این است که آن، کارایی نهاده را بهبود می‌بخشد و همچنین، باعث انتقال تابع تولید می‌شود. این مفهوم غالباً به تغییر فنی عامل افزا یا تقویت کننده عامل معروف است و به صورت زیر نوشته می‌شود :

$$y = f(\bar{x}(x,t), t) \quad (1)$$

این نماد برآن دلالت دارد که تولید بستگی به یک بردار نهاده‌ای موثر ($\bar{x}(x,t)$ دارد و خود آن بستگی به وضعیت فناوری و هم چنین مقدار واقعی به کارگیری نهاده X دارد. مفهوم تغییر فنی عامل افزا این است که کیفیت نهاده با گذشت زمان تغییر پیدا می‌کند. بدین ترتیب، میزان اثر بخشی نهاده، علاوه بر میزان کاربرد واقعی نهاده به وضعیت فناوری نیز بستگی خواهد داشت و با گذشت زمان، اثر بخشی نهاده بهبود خواهد یافت. ولی باایستی توجه داشت که این مورد همان تغییر فنی مجسم نمی‌باشد. زیرا، رابطه ایستای بین تولید، نهاده و زمان هنوز وجود دارد. لذا، جوهره اصلی نهاده تغییر نمی‌یابد، ولی اثر بخشی آن نهاده در طول زمان تغییر نمی‌یابد.

¹. Marginal Rate of Technical Substitution

². Ibid, pp 162-173.

تغییر فنآوری مجسم و نامجسم

سولو معتقد بود تغییر فنآوری تنها از طریق سرمایه‌گذاری ایجاد می‌شود. به عبارت دیگر، فنآوری جدید علاوه بر سرمایه تبلور یافته است. بدین ترتیب، تحولات فنی مجسم زمانی رخ می‌دهد که تغییراتی در شکل عوامل تولید رخ دهد (مانند ماشین‌های جدید و مجهزتر و کارگران ماهر) و ویژگی مهم آن تغییر در سرمایه ثابت است.^۱

تغییر فنی که به بهبود و توسعه دانش مربوط بوده و طی آن از نهاده‌های موجود به شکل کاراوتر و بهتر استفاده می‌گردد، تغییر فنآوری نامجسم نامیده می‌شود. پس در تحولات فنی نامجسم، تغییراتی در شکل عوامل تولید (خصوصاً ذخیره سرمایه) رخ نمی‌دهد. تغییر فنی نامجسم به میزان نرخ یادگیری بستگی دارد.^۲

تئوری نوآوری القایی^۳

تغییر فنی القایی ریشه در نوآوری‌ها یا اختراعات درونزا یا انگیخته دارد. درونزا بودن پاره‌ای از اختراقات نیز حداقل از دهه ۱۹۲۰ مورد توجه مورخین و اقتصاددانان قرار گرفته است و در حال حاضر، آزمون‌های متعددی برای فرضیه نوآوری القایی وجود دارد. این فرضیه بدان معنی است که رابطه بلند مدتی بین جهت تغییرات فنی و شاخصی از کمیابی عوامل مانند قیمت‌های نسبی وجود دارد.^۴

مفهوم اختراع^۵ یا نوآوری القایی که عمدتاً به مفهوم اثر تغییر قیمت‌های نسبی بر ماهیت اختراع تلقی می‌شود که توسط هیکس مطرح گردید. وی سازوکاری را فرض

^۱. Intriligator, M. D. "Embodied Technical Change and Productivity in the United States, 1929-1958", Review of Economics and Statistics, Vol. 47, No.1 (February 1965), pp 65-70.

^۲. امینی، امراه، تخمین و تحلیل تحولات فنی، کارآیی و بهره وری در صنعت خودروسازی ایران، پایان نامه دکتری اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، (۱۳۷۹)، ص ۵۶.

^۳. Induced Innovation

^۴. Thirtle, C., R. Townsend and J. Van Zyl. "Testing the Induced Innovation Hypothesis: An Error Correction Model of South African Agriculture", Agricultural Economics, Vol. 19, No. 1 (September 1998), pp 145-157

^۵. Invention

می‌کند که در آن در صورت فراوان‌تر شدن نسبی یک نهاده (مانند سرمایه) نسبت به نهاده‌های دیگر (مانند نیروی کار) انگیزشی برای تغییر فن‌آوری به سمت استفاده بیشتر از نهاده فراوان‌تر بوجود می‌آید. چنین تغییر اربیبی در فن‌آوری از تلاش‌های کارفرمایان سودجو برای کاهش هزینه‌های تولید به وسیله جایگزینی نهاده‌های نسبتاً فراوان‌تر (و بالطبع ارزان‌تر) به جای نهاده‌های کمیاب‌تر (و گران‌تر) ناشی می‌گردد.^۱

پیشینه تحقیق

با توجه به اهمیت استفاده از ایده‌های نوین و فن‌آوری‌های پیشرفته در فرایند توسعه اقتصادی، مطالعات متعددی در زمینه تغییر فن‌آوری صورت گرفته است. در این میان، تحقیقات صورت گرفته در خارج از کشور بسیار گسترده‌تر از مطالعات انجام گرفته در داخل کشور می‌باشد. به نظر می‌رسد که در نتیجه این مطالعات یک توافق عمومی حاصل شده است، مبنی براین که یک استراتژی توسعه اقتصادی موثر، بویژه در مراحل اولیه رشد اقتصادی عمیقاً به تغییر سریع در فن‌آوری وابسته است.

سولو (Solow, 1957) در مطالعه‌ای با عنوان تغییر فن‌آوری و تابع تولید جمعی، از یک روش ابتدایی و ساده برای جداسازی تغییرات ستاده سرانه در اثر تغییر فنی از تغییرات ستاده ناشی از تغییر موجودی سرمایه سرانه پرداخت. نتایج حاصل از به کارگیری الگو و تخمین روابط نشان داد که تغییرات فنی در طول دوره ۱۹۴۹-۱۹۰۹ خنثی بوده است، ضمن این که ۸۷/۵ درصد افزایش تولید سرانه کارگر ناشی از تغییر فن‌آوری و ۱۲/۵ درصد ناشی از افزایش سرمایه بوده است.

اینتریلیگیتور (Intriligator, 1965) به تکمیل و توسعه کارهای سولو پرداخته است. وی نیز یک تابع تولید جمعی کاب داگلاس دارای بازده ثابت نسبت به مقیاس برای اقتصاد

^۱. Ahmad, S. "On the Theory of Induced Innovation", Economic Journal, Vol. 76, No. 2 (June 1966), pp 344-357.

^۲. Hayami, Y. and V. W. Ruttan. "Factor Prices and Technical Change in Agricultural Development: The United States and Japan, 1880-1966", Journal of Political Economy, Vol. 78, No. 5 (September 1970): 1115-1141.

آمریکا در نظر گرفته و برای ارتباط تولید بالفعل و تولید بالقوه از نرخ بیکاری بهره گرفته است. وی از داده‌های مربوط به سال‌های ۱۹۲۹-۵۸ آمریکا استفاده نمود. نتیجه‌گیری نامبرده آن است که پیشرفت فنی مجسم و نامجسم را نمی‌توان به تنها‌یابی در نظر گرفت و مطالعه همزمان آنها ضروری می‌باشد. برآوردها نشان داد که پیشرفت نامجسم فنی برابر ۱/۶۷ درصد در سال و پیشرفت مجسم فنی در سرمایه سالانه ^۴ درصد و نیروی کار بدون تغییر کیفی می‌باشد.

مک کارتی (McCarthy, 1965) نیز در راستای توسعه مدل‌های سولو کوشش نموده است. وی نخستین بار به ارایه پیشرفت فنی در چارچوب تابع تولید کشش جانشینی ثابت (CES)^۱ پرداخت. به نظر وی مدل CES عمومی‌تر از مدل کاب داگلاس است. زیرا، حداقل کشش جانشینی را برابر واحد فرض نمی‌کند. در مدل کاب داگلاس، پیشرفت فنی تأثیری برکشش تولید نیروی کار و سرمایه ندارد. همچنین، نمی‌توان پیشرفت فنی مجسم را از پیشرفت فنی نامجسم تفکیک نمود. در صورتی که در مدل CES نسبت کشش تولید سرمایه به کشش تولید کار متأثر از نرخ پیشرفت مجسم است. همچنین، می‌توان ستاده هر واحد کار را به صورت تابعی از تولید نهایی کار و یک عامل جابجایی زمانی (نشانگر صرف پیشرفت نامجسم) نشان داد. براساس نتیجه‌گیری وی، بهبودهای مجسم در تجهیزات فیزیکی جدید کاملاً سرمایه‌افزا می‌باشند؛ یعنی می‌توان آنها را به عنوان افزایش در مقدار سرمایه تلقی نمود. بدین ترتیب می‌توان گفت که پیشرفت فنی مجسم اریب می‌باشد؛ چرا که بر تولیدهای نهایی نسبی کار و سرمایه اثر می‌گذارد. بنابراین، در صورت محدود کردن اثر پیشرفت فنی به حالت خنثی، امکان پیشرفت فنی مجسم از بین می‌رود.

جرگنسون (Jorgenson, 1966) فرضیات مطالعات مک کارتی را در مورد ثابت بودن نرخ تغییر فنی مجسم و جایگزینی کامل کالاهای مصرفی و سرمایه‌گذاری در تولید از سوی سولو را زیر سؤال برده و الگویی برای تغییر فنی مجسم ارایه داد که فاقد این فرض محدود کننده می‌باشد. به نظر وی تفاوت نتایج حاصل از مدل‌ها و تغییر فنی مجسم و نامجسم ناشی از وجود مدل‌ها نبوده، بلکه در فروض متفاوت آنها در مورد واقعیت‌ها نهفته

^۱. Constant Elasticity of Substitution

است. وی در ادامه چارچوب نظری ساده‌ای که حاوی هر دو نوع تغییر فنی است ارایه می‌دهد. الگوی وی شامل دو ستانده کالاهای مصرفی و سرمایه‌ای و دو نهاده کار و سرمایه می‌باشد. نامبرده نرخ رشد بهره‌وری کل عوامل را به عنوان نرخ تغییر فنی نامجسم و نرخ رشد کیفیت کالاهای سرمایه‌ای را به عنوان نرخ تغییر فنی مجسم تفسیر می‌نماید. به نظر وی، میان شاخص‌های نرخ تغییر فنی مجسم و نامجسم وجود دارد. از این‌رو، هرگز نمی‌توان یک نرخ مشخص رشد تغییر فنی مجسم را از نرخ رشد متناظر تغییر فنی نامجسم تناظری یک به یک متمایز ساخت. برآورد و نتایج محاسبات در مورد بخش خصوصی آمریکا در دوره زمانی ۱۹۳۹-۵۹ بیانگر آن است که متوسط نرخ رشد تغییر فنی نامجسم تقریباً برابر $2/4$ درصد بوده است. نرخ متناظر رشد تغییر فنی مجسم $10/1$ درصد است که بسیار متفاوت از مقادیر مفروض سولو می‌باشد.

کانت و نائوتی‌یال (Kant and Nautiyal, 1997) ساختار تولید، جانشینی عوامل، تغییر فن‌آوری و بهره‌وری کل عوامل در صنعت کشتی‌سازی کانادا را با بهره‌گیری از تئوری دوگان در زمینه تولید و هزینه مورد مطالعه قرار داده‌اند. مطابق نتایج به دست آمده ساختار تولید همگن است؛ اما کشش جانشین برابر واحد نمی‌باشد. در ضمن، نرخ تغییر فن‌آوری طی دوره سی ساله مورد مطالعه منفی بوده است و فن‌آوری مورد نظر کار و سرمایه‌اندوز و انرژی و موادبر بوده است.

ماکین و رینن (Machin and Reenen, 1998) اقدام به بررسی تغییر فن‌آوری و ساختار مهارت نیروی کار آمریکا و شش کشور عضو OECD با بهره‌گیری از داده‌های مرکب (پانل) برای سالهای ۱۹۷۳-۸۹ نمودند. نتایج نشان داد پیشرفت فن‌آوری منجر به کاهش تقاضای نسبی نیروی کار غیرماهر خواهد شد که این امر برای دهه ۱۹۸۰ نسبت به دهه ۱۹۷۰ از شدت بیشتری برخوردار می‌باشد.

راسمیوسن (Rasmussen, 2000) تغییر فن‌آوری و صرفه‌های مقیاس را در کشاورزی دانمارک مورد مطالعه قرار داده است. بدین منظور از تابع هزینه ترانسلوگ چندمحصولی بهره گرفته شده که شامل پنج نهاده متغیر کود، بذر، نیروی کار، ماشین و سایر سرمایه و یک نهاده شبه ثابت زمین و دو گروه محصولات دامی و زراعی بوده است. با داشتن آمار و اطلاعات

سال‌های ۱۹۷۳-۹۵ مربوط به پنج اندازه متفاوت (۱۱۵ مشاهده)، تابع هزینه ترانسلوگ چندمحصولی به همراه چهار معادله سهم هزینه به روش رگرسیون‌های به ظاهر نامرتبط تکراری برآورد گردید. نتایج نشان داد که تغییر فن‌آوری به طور قابل ملاحظه‌ای اتفاق افتاده است.

دادا و کریستوفرسن (Datta and Christoffersen, 2004) ساختار تولید و منابع کاهش هزینه در صنایع نساجی آمریکا را با به کارگیری چهارچوب هزینه دوگان برای دوره زمانی ۱۹۵۳-۲۰۰۱ مورد آزمون قرار دادند. یک تابع هزینه ترانسلوگ برای ارزیابی کشش‌های جانشینی بین نهاده‌ها، مقیاس اقتصادی و ماهیت تغییر فن‌آوری به کار گرفته شد. نتایج نشان داد که نهاده‌های نیروی کار، سرمایه و مواد جانشین هم هستند، لیکن در همه موارد کشش‌های جانشینی کوچکتر از واحد است. نرخ تغییر فن‌آوری در محدوده زمانی ۲/۴ موردنظر درصد بوده است؛ یعنی هر ساله به طور متوسط نرخ کاهش هزینه تولید ۲/۴ درصد بوده و تغییر فن‌آوری کاراندوز و سرمایه‌بر تشخیص داده شده است.

امینی (۱۳۷۹) تحولات فنی، کارایی و بهره وری در صنعت خودروسازی ایران را با به کارگیری توابع اقتصادسنجی هزینه و تولید و تابع تولید مرزی برای دوره زمانی ۱۳۷۷-۱۳۵۵ مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داد که به رغم نوسانات شدید، روند تحولات فنی و بهره وری در صنایع خودروسازی کشور مثبت بوده و روند صعودی داشته است. اما از نظر تغییرات، روندی آهسته را پیموده‌اند و صنایع خودروسازی از نظر کارایی از روند قابل قبولی برخوردار نبوده است.

مبانی نظری و روش تحقیق

ارتباط بین ستاده و نهاده‌ها در فرآیند تولید را فن‌آوری تولید می‌گویند که می‌توان آن را با یک تابع تولید نشان داد. می‌توان ساختار تولید و تغییر فن‌آوری در صنعت می‌تواند با به کارگیری تابع تولید یا تابع هزینه دوگان بررسی نمود. برآورد مستقیم تابع تولید زمانی مناسب است که مقدار محصول به شکل درونزا مشخص شود، در حالی که برای مقدار برونزای

تولید، تابع هزینه ترجیح داده می‌شود.^۱ تئوری دوگان این امکان را فراهم می‌سازد که تمامی اطلاعات مربوط به مقیاس و تقاضای نهاده‌ها به سهولت قابل محاسبه باشند.

به منظور برآورد شکل تابعی مناسب از میان شکلهای تابعی موجود، با توجه به مزایای توابع انعطاف پذیر، شکل تابعی ترانسلوگ به استناد کاربرد وسیع آن در مطالعات مشابه و همچنین، به لحاظ ویژگی‌های نظری و آماری؛ از جمله امکان استخراج راحت‌تر توابع تقاضای عوامل تولید، می‌تواند شکل مناسب تابع هزینه برای مطالعه حاضر در نظر گرفت.

شکل عمومی تابع هزینه با در نظر گرفتن متغیر روند زمان T عبارت است از: (۲)

$$C = f(P_l, P_k, P_e, P_m, Q, T)$$

که در آن P_l, P_k, P_e, P_m ، به ترتیب، قیمت‌های نیروی کار، سرمایه، انرژی و مواد، Q مقدار

تولید، C هزینه و T متغیر روند زمانی می‌باشد.

بنابراین، تابع هزینه ترانسلوگ به صورت زیر نوشته می‌شود:

(۳)

$$\begin{aligned} \ln C = & v + \sum_i a_i \ln P_i + a_q \ln Q + \frac{1}{2} \sum_i \sum_j b_{ij} \ln P_i \ln P_j \\ & + \sum_i b_{iq} \ln Q \ln P_i + \frac{1}{2} b_q (\ln Q)^2 + b_t T + \frac{1}{2} b_{tt} (T)^2 \\ & + \sum_i b_{ti} (\ln p_i) T + b_{qt} (\ln Q) T \\ i, j = & k, l, e, m \end{aligned}$$

مشتق جزئی تابع ترانسلوگ نسبت به قیمت نهاده i ام، تابع تقاضای سهم نهاده i ام را وقتی قیمت نهاده‌های تولید داده شده است ارایه می‌کند. بنابراین :

$$\frac{\partial \ln C}{\partial \ln P_i} = \frac{\partial c}{\partial P_i} \frac{P_i}{C} = \frac{x_i P_i}{C} = s_i \quad (4)$$

^۱. Kant, S. and J. C. Nautiyal. "Production Structure, Factor Substitution, Technical Change, and Total Factor Productivity", Can. J. Forest Research, Vol.27, No.5 (August 1997), pp 701-710.

$$(5) \quad S_i = a_i + \sum_j b_{ij} \ln P_j + b_{iq} \ln Q + b_{it} T$$

که در آن $C = \sum_i P_i x_i$ و سهم هزینه نهاده i است.

از آنجایی که جمع سهم هزینه‌ها برای هر مشاهده برابر یک است، سیستم معادلات تقاضای سهم نهاده‌ها باید قیدهای زیر را در مورد پارامترهای مدل تامین نماید:

$$(6) \quad \sum_j a_i = 1 \quad , \quad \sum_j b_{ij} = 0$$

در عین حال برای آنکه سیستم معادلات تقاضای سهم نهاده‌ها خصوصیات مربوط به نظریه تولید نئوکلاسیک را ارضاء کند (تابع هزینه همگن از درجه یک نسبت به قیمت‌ها)، باید قیدهای زیر بر روی پارامترها صادق باشد:

$$(7) \quad \sum b_{ij} = 0 \quad , \quad \sum b_{iq} = 0$$

همچنین، شرط تقارن عبارتست از:

$$(8) \quad b_{ij} = b_{ji}$$

و با توجه به معادله سهم هزینه، تغییرات آن را می‌توان به صورت زیر نشان داد:

$$(9) \quad \Delta S_i = \sum_j b_{ij} \Delta \ln P_j + b_{iq} \Delta \ln Q + b_{it} \Delta T$$

برای یک دوره زمانی ناپیوسته، تغییر در سهم هزینه عوامل تولید نتیجه تغییرات قیمت عوامل، تغییر مقدار تولید و تغییر در فناوری می‌باشد. تمایل و جهت تغییر فناوری با ثابت بودن قیمت نسبی عوامل، به وسیله تغییر در سهم اندازه‌گیری می‌شود.

با استفاده از برآورد پارامترهای تابع هزینه می‌توان رابطه تغییر فناوری را به صورت زیر بدست آورد:^۱

$$(10) \quad \frac{\partial \ln c}{\partial T} = b_t + b_{it} T + \sum_i b_{it} \ln P_i + b_{qt} \ln Q$$

با توجه به رابطه (۱۰)، تغییرات فناوری به سه مولفه قابل تفکیک می‌باشد:

^۱. Ibid, pp 701-710.

تغییر فنی خالص T_{bt+btt}

تغییر فنی غیرخنثی $\sum b_{t,i} \ln P_i$

۱- تغییر فنی ناشی از افزایش مقیاس $bqt \ln Q$

مولفه اول نشان می‌دهد که تغییر فن‌آوری خالص هیچ ارتباط مشخصی با عوامل تولید و میزان تولید و قیمت عوامل ندارد. در یک تابع به عنوان جزء ثابت یا عرض از مبدا در نظر گرفته می‌شود و افزایش یا کاهش آن تنها باعث انتقال تابع هزینه به سمت پایین و بالا می‌شود. در زمانی که این مولفه منفی باشد، بیانگر این است که تابع هزینه به سمت پایین انتقال می‌یابد و بیانگر تحولات مثبت فن‌آوری است.

مولفه دوم نشان می‌دهد که عوامل تولید چه تاثیر متقابلی در طول زمان روی یکدیگر دارند. به عبارتی، تحولات فن‌آوری در طول زمان چه تاثیری روی عوامل داشته است. آیا موجب جایگزینی عوامل یا منجر به صرفه جویی در عوامل شده است؟ تغییر این مولفه موجب تغییر شب منحنی هزینه می‌شود.

مولفه سوم نشان می‌دهد که تحولات فنی برروی ظرفیت بنگاه چه تاثیری داشته است. واضح است که تحولات فنی گسترش مقیاس تولید موجب بهره‌گیری از صرفه‌های اقتصادی ناشی از افزایش تولید می‌شود، هزینه را کاهش داده و باعث شیفت تابع هزینه می‌شود.

در تابع هزینه دوگان، بازده به مقیاس (کشش مقیاس) توسط رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$E = \left[\frac{\partial \ln C}{\partial \ln Q} \right]^{-1} = \left(a_q + b_q \ln Q + \sum_i b_{iq} \ln P_i + b_{qT} T \right)^{-1} \quad (11)$$

عبارت داخل کروشه، کشش هزینه را نسبت به میزان ستاده نشان می‌دهد. اگر افزایش میزان ستاده به طور متناسب بیشتر از افزایش کلیه نهاده‌ها باشد، افزایش هزینه به طور متناسب کمتر از افزایش ستاده خواهد بود و در این حالت، E بزرگتر از یک خواهد بود. بنابراین، ساختار تولید دارای خصوصیت بازده به مقیاس افزایشی است. در حالت عکس نیز ساختار تولید بیانگر خصوصیت بازده به مقیاس نزولی می‌باشد.

به باور استون سون^۱ تغییر فن‌آوری ممکن است نسبت به نهاده‌های عامل و تعیین کننده‌های مقیاس^۲ تولید دارای اریب باشد.

در صورت وجود پیشرفت فنی، معیار اریب نهاده‌ای عبارت است از:

$$I_{bi} = \frac{\partial S_i}{\partial T} \quad (12)$$

در این رابطه اگر $I_{bi} > 0$ باشد، تغییر فن‌آوری موجب به کارگیری بیشتر نهاده ۱ می‌شود و به عبارتی دیگر، تغییر فن‌آوری نهاده ۱ بر تلقی می‌گردد. اگر $I_{bi} < 0$ باشد، تغییر فن‌آوری موجب ذخیره نهاده ۱ ام می‌شود و به عبارت دیگر، تغییر فن‌آوری نهاده ۱ اندوز تلقی می‌گردد و اگر $I_{bi} = 0$ باشد، نشان می‌دهد که تغییر فن‌آوری نسبت به مصرف نهاده ۱ ام خنثی است.

همچنین، با مشتق‌گیری از عبارت داخل کروشه در رابطه (11) نسبت به قیمت نهاده‌ها می‌توان اریب مقیاس^۳ را اندازه گرفت و به وضعیت مقیاس در مصرف یا ذخیره نهاده‌ها پی برد:

$$SE_i = \frac{\partial^2 \ln C}{\partial \ln P_i \cdot \partial \ln Q} = \frac{\partial S_i}{\partial \ln Q} \quad (13)$$

در این رابطه، اگر $SE_i > 0$ باشد، با گسترش مقیاس تولید، سهم نهاده ۱ در فرآیند تولید افزایش می‌یابد و اگر $SE_i < 0$ باشد، با گسترش مقیاس تولید، سهم نهاده ۱ در فرآیند تولید کاهش می‌یابد و اگر $SE_i = 0$ باشد، نشان می‌دهد که تغییرات مقیاس تولید اثری بر سهم نهاده ۱ ندارد.

در هر حال، با داشتن آمار و اطلاعات مورد نیاز می‌توان نسبت به تخمین سیستم توابع هزینه اقدام نمود. هرچند که پارامترهای تابع هزینه اصلی (رابطه ۳) با روش OLS قابل

¹. Stevenson

². Scale Characteristics

³. Scale Biasness

برآورده است، اما معادلات سهم هزینه را شامل نمی‌شود. یک روش مناسب برای برآورد چنین سیستم‌هایی، استفاده از روش برآورد معادلات به ظاهر نامرتب (SURE) می‌باشد. با توجه به این که در سیستم هزینه، مجموع سهم هزینه‌ها برابر یک می‌باشد، می‌توان با حذف یکی از معادلات سهم هزینه نسبت به برآورد ضرایب اقدام نمود و سپس ضرایب معادله حذف شده را از روی ضرایب بقیه معادلات به دست آورد. در نهایت، مطابق روالی که ارایه گردید می‌توان تغییر فن‌آوری را مورد تحلیل و ارزیابی قرار داد.

منابع داده‌ها و ساختار متغیرها

داده‌های به کار رفته در این مطالعه از کتاب آمار کارگاه‌های صنعتی ایران برای سالهای ۱۳۵۰-۱۳۸۷ بدست آمده‌اند. تمامی شاخص‌های بهره‌وری بر حسب معیار ارزشی (ارزش تولید) اندازه‌گیری شده‌اند. در ضمن همه داده‌های مورد استفاده در تحقیق بر حسب قیمت واقعی می‌باشد که برای تبدیل داده‌های اسمی به حقیقی، از شاخص بهای عمدۀ فروشی کالاها در ایران استفاده شده و سال ۱۳۷۶ به عنوان سال پایه انتخاب گردیده است. از این‌رو، در این تحقیق، کلیه داده‌هایی که به صورت ارزشی هستند به قیمت ثابت سال ۱۳۷۶ بوده و نرخ رشدۀای محاسبه شده نمایشگر نرخ رشد واقعی در صنعت مورد مطالعه می‌باشند. ارزش تولید، مجموع ارزش کالاهای تولید شده، ارزش ضایعات قابل فروش و تغییرات ارزش موجودی کالاهای در جریان ساخت می‌باشد. هزینه سرمایه، به صورت هزینه کاربرد سرمایه ضریب موجودی سرمایه محاسبه می‌شود. به منظور محاسبه هزینه کاربرد سرمایه، رابطه $P_{Uk} = (r+P)P_i$ به کار برده شده است که r نرخ بهره بلندمدت است و P نرخ استهلاک سرمایه می‌باشد که این نرخ برای صنعت با نظرخواهی از کارشناسان وزارت صنایع و معدن و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور فرض شده و در هر سال $5/5\%$ می‌باشد. P_i نیز شاخص تعديل‌کننده قیمت سرمایه‌گذاری است.

هزینه کل، مجموع هزینه سرمایه، نیروی کار، انرژی و مواد می‌باشد. برای عامل نیروی کار (شامل کارگران ساده و ماهر، تکنسین‌ها، مهندسین و شاغلان غیر تولیدی) تعداد افرادی که استخدام شده و دستمزدی که به عنوان حقوق و مزايا به آنها پرداخت شده است، جهت

تخمین مدل به کار رفته‌اند. قیمت نیروی کار به صورت نسبت کل حقوق و دستمزد پرداختی به نیروی کار، تقسیم بر تعداد نیروی کار بدست آمده است. هزینه سوخت، مجموع هزینه همه نوع سوخت به کار رفته در تولید (شامل بنزین، گازوئیل، نفت کوره، نفت سفید، گاز مایع و گاز طبیعی) می‌باشد. هزینه انرژی، از مجموع هزینه سوخت و هزینه برق بدست آمده است. قیمت انرژی از طریق محاسبه میانگین وزنی قیمت سوخت و قیمت برق تعیین شده است. برای بدست آوردن قیمت سوخت، میانگین وزنی قیمت چهار سوخت عمده در صنعت (شامل بنزین، گازوئیل، گاز طبیعی و نفت کوره) محاسبه گردیده است. سهم هزینه سرمایه، نیروی کار، انرژی و مواد از طریق تقسیم هزینه متناظر به هزینه کل بدست آمده است.

بررسی ساکن بودن متغیرها و جملات باقیمانده

برای استفاده از داده‌های سری زمانی در تخمین مدل، ابتدا باید از ثابت بودن واریانس، کواریانس و میانگین داده‌ها در طول زمان اطمینان حاصل کرد؛ چرا که در غیر این صورت، آماره‌های F و t معتبر نبوده و مدل تخمین زده شده نیز قابلیت استناد ندارد.^۱

نتایج حاصل از آزمون دیکی فولر تصحیح شده (ADF) حاکی از آن است که تمامی متغیرهای مورد نظر از یک ریشه واحد برخوردار بوده و پس از یک بار تفاضل‌گیری ساکن می‌شوند. همچنانی، آزمون مذکور برای جملات باقیمانده معادلات نشان دهنده ساکن بودن آنهاست. لذا می‌توان گفت که بحث رگرسیون کاذب منتفی بوده و نتایج حاصل از برآورد قابل اعتمادند.

۱. گجراتی، دامودار، مبانی اقتصادسنجی، ترجمه حمید ابریشمی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، (۱۳۷۸)، ص ۹۲۷.

جدول ۱- نتایج بررسی ساکن بودن متغیرهای تفاضل مرتبه اول

نام متغیر	ADF آماره	مقادیر بحرانی مک‌کینون		
		% ۱۰	% ۵	% ۱
D(LC)	-۴/۸۸۵	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(LPL)	-۴/۰۲۳	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(LPК)	-۴/۰۱۵	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(LPE)	-۷/۹۸۰	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(LPM)	-۵/۹۶۸	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(ML)	-۳/۳۲۰	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(MK)	-۵/۲۴۱	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(ME)	-۶/۷۴۲	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(MM)	-۳/۲۲۶	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶
D(LQ)	-۵/۴۳۳	-۲/۶۱۱	-۲/۹۴۵	-۳/۶۲۶

منبع: محاسبات تحقیق

جدول ۲- نتایج بررسی ساکن بودن جملات باقیمانده

نام متغیر	ADF آماره	مقادیر بحرانی مک‌کینون		
		% ۱۰	% ۵	% ۱
RESID 01	-۳/۸۰۸	-۲/۶۱۰	-۲/۹۰۴	-۳/۶۴۶
RESID 02	-۵/۴۰۳	-۲/۶۱۰	-۲/۹۴۳	-۳/۶۲۱
RESID 03	-۵/۵۳۹	-۲/۶۱۰	-۲/۹۴۳	-۳/۶۲۱
RESID 04	-۵/۹۸۱	-۲/۶۱۰	-۲/۹۴۳	-۳/۶۲۱

منبع: محاسبات تحقیق

برآورد مدل و تحلیل نتایج

نتیجه برآورد تابع هزینه ترانسلوگ به همراه سیستم معادلات سهم نهاده‌های تولید در جدول شماره ۳ آمده است. وجود تعداد قابل توجهی متغیرهای معنی دار و نیز بالابودن R² از نشانه‌های خوبی برازش الگو می‌باشند. مقدار آماره دوربین-واتسون بدست آمده نیز نشان می‌دهد الگوی برآورد شده مشکل خودهمبستگی ندارد.

جدول ۳- پارامترهای برآورده شده الگوی هزینه ترانسلوگ

نام متغیر	نام متغیر	آماره
V	b _{lm}	-۱۴/۰۹۵
a _l	b _{le}	-۲۰/۰۴۰
a _k	b _{km}	-۶/۴۱۰
a _e	b _{em}	-۲/۰۰۰
a _m	b _{et}	-۱/۱۰۲
a _q	b _{lt}	-۶/۳۷۴
b _t	b _{kt}	-۰/۰۱۱
b _q	b _{et}	۲/۰۷۵
b _{ll}	b _{tt}	۷/۰۲۳
b _{kk}	b _{qt}	-۲/۰۵۱
b _{ee}	b _{jq}	-۶/۲۹۶
b _{mm}	b _{sq}	-۸/۴۳۸
b _{lk}	b _{eq}	۳/۹۲۹
b _{qe}	b _{mq}	۱۵/۹۳۹
آماره های معادله هزینه		R ² = ۰/۹۹
آماره های معادله سهم نیروی کار		$\bar{R}^2 = ۰/۹۷$
آماره های معادله سهم سرمایه		D.W = ۱/۸۹
آماره های معادله سهم مواد		D.W = ۱/۸۱

منبع: محاسبات تحقیق

نرخ تغییر فناوری

بررسی تغییر فناوری در دوره زمانی مورد مطالعه نشان می‌دهد که با گذشت زمان، نرخ تغییر هزینه تولید کاهش یافته است. نرخ تغییر فناوری در فاصله زمانی ۱۳۸۷-۱۳۵۰، معادل ۱/۱۰- می‌باشد؛ یعنی هر ساله به طور متوسط، نرخ کاهش هزینه تولید ۱/۱۰ درصد

بوده است. هر چند که مطابق جدول شماره ۴ در سال‌های مختلف نرخ‌های متفاوتی را می‌توان شاهد بود، اما علامت منفی نشانگر کاهش نرخ هزینه در طول زمان می‌باشد. بدین ترتیب ملاحظه می‌گردد که بهبود فن‌آوری یعنی بهره‌گیری از روش‌های نوین تولید به منزله نمادهایی از فن‌آوری، نرخ تغییر هزینه کارخانه‌های تولیدی را کاهش داده است.

جدول ۴- نرخ تغییر تکنولوژی در صنعت ایران

سال	نرخ تغییر تکنولوژی (درصد)	سال	نرخ تغییر تکنولوژی (درصد)
۱۳۵۰	-۱/۰۳۴	۱۳۶۹	-۱/۱۱۵
۱۳۵۱	-۱/۰۳۲	۱۳۷۰	-۱/۱۱۱
۱۳۵۲	-۱/۰۳۹	۱۳۷۱	-۱/۱۱۶
۱۳۵۳	-۱/۰۵۴	۱۳۷۲	-۱/۱۲۱
۱۳۵۴	-۱/۰۵۵	۱۳۷۳	-۱/۱۲۳
۱۳۵۵	-۱/۰۶۳	۱۳۷۴	-۱/۱۲۸۰
۱۳۵۶	-۱/۰۵۸	۱۳۷۵	-۱/۱۳۷
۱۳۵۷	-۱/۰۵۴	۱۳۷۶	-۱/۱۴۰
۱۳۵۸	-۱/۰۴۹	۱۳۷۷	-۱/۱۳۸
۱۳۵۹	-۱/۰۵۵	۱۳۷۸	-۱/۱۴۰
۱۳۶۰	-۱/۰۶۴	۱۳۷۹	-۱/۱۴۷
۱۳۶۱	-۱/۰۶۵	۱۳۸۰	-۱/۱۴۸
۱۳۶۲	-۱/۰۷۳	۱۳۸۱	-۱/۱۵۶
۱۳۶۳	-۱/۰۸۰	۱۳۸۲	-۱/۱۵۴
۱۳۶۴	-۱/۰۷۶	۱۳۸۳	-۱/۱۵۲
۱۳۶۵	-۱/۰۷۶	۱۳۸۴	-۱/۱۶۰
۱۳۶۶	-۱/۰۷۳	۱۳۸۵	-۱/۱۶۵
۱۳۶۷	-۱/۰۸۴	۱۳۸۶	-۱/۱۷۴
۱۳۶۸	-۱/۰۹۶	۱۳۸۷	-۱/۱۷۶
میانگین دوره ۱/۱۰- (درصد)			

منبع: محاسبات تحقیق

بازده به مقیاس

مطالعه وضعیت کشش مقیاس یا بازده نسبت به مقیاس در دوره زمانی مورد مطالعه حاکی از وجود بازده نسبت به مقیاس صعودی است. میانگین بازدهی نسبت به مقیاس معدل

۱/۱۲ به دست آمده است. به این ترتیب، می‌توان با افزایش ظرفیت واحدهای تولیدی از صرفهای اقتصادی ناشی از مقیاس بهره‌مند شد.

جدول ۵- بازده نسبت به مقیاس در صنعت ایران

سال	بازده به مقیاس	سال	بازده به مقیاس
۱۳۵۰	۰/۸۳۲	۱۳۶۹	۱/۰۹۴
۱۳۵۱	۰/۸۷۸	۱۳۷۰	۱/۰۵۸
۱۳۵۲	۰/۹۳۷	۱۳۷۱	۱/۱۲۵
۱۳۵۳	۱/۲۱۲	۱۳۷۲	۱/۲۲۱
۱۳۵۴	۱/۲۲۶	۱۳۷۳	۱/۰۱۴
۱۳۵۵	۱/۳۸۹	۱۳۷۴	۰/۹۹۴
۱۳۵۶	۱/۳۹۷	۱۳۷۵	۱/۰۱۲
۱۳۵۷	۱/۴۲۴	۱۳۷۶	۱/۱۲۲
۱۳۵۸	۱/۳۵۲	۱۳۷۷	۱/۰۴۳
۱۳۵۹	۱/۲۲۸	۱۳۷۸	۱/۰۰۴
۱۳۶۰	۱/۱۱۸	۱۳۷۹	۱/۰۲۷
۱۳۶۱	۱/۰۹۸	۱۳۸۰	۱/۰۸۶
۱۳۶۲	۱/۲۰۹	۱۳۸۱	۱/۱۱۴
۱۳۶۳	۱/۲۴۸	۱۳۸۲	۱/۱۲۲
۱۳۶۴	۱/۱۲۴	۱۳۸۳	۱/۱۲۰
۱۳۶۵	۱/۱۰۴	۱۳۸۴	۱/۲۱۷
۱۳۶۶	۰/۹۸۹	۱۳۸۵	۱/۱۸۴
۱۳۶۷	۰/۸۴۵	۱۳۸۶	۱/۱۷۲
۱۳۶۸	۰/۹۲۷	۱۳۸۷	۱/۱۶۲
میانگین دوره		۱/۱۲	

منبع: محاسبات تحقیق

اریب نهاده و اریب مقیاس

نتایج حاصل از ارزیابی اریب نهاده و اریب مقیاس در جدول شماره ۶ آورده شده است.

علامت مثبت مربوط به اریب نهاده‌های انرژی و مواد اولیه نشان می‌دهد طی دوره مورد

مطالعه در صنعت ایران، میزان کاربرد انرژی و مواد اولیه افزایش یافته است. این بدان معناست که با ثابت بودن قیمت سایر عوامل، سهم هزینه انرژی و مواد اولیه در طول زمان افزایش یافته است. از طرفی، علامت منفی اریب نیروی کار و سرمایه موید این نکته است که طی دوره مورد مطالعه در صنعت ایران، میزان کاربرد نیروی کار و سرمایه کاهش یافته است. این نشان می‌دهد که با ثابت بودن قیمت سایر عوامل، سهم هزینه نیروی کار و سرمایه در طول زمان کاهش یافته است.

ارقام مربوط به اریب مقیاس نیز نشان می‌دهد که با افزایش مقیاس تولید، مصرف انرژی و مواد اولیه سیر صعودی داشته است؛ یعنی گسترش وسعت و اندازه واحدهای تولیدی سبب افزایش گرایش به مصرف انرژی و مواد اولیه می‌شود، ضمن اینکه مصرف نهاده‌های نیروی کار و سرمایه سیر نزولی را پشت سر گذاشته است.

درخصوص نهاده سرمایه می‌توان گفت که کمبود عامل سرمایه در کشور، موجبات بالابودن قیمت نسبی این نهاده و علامت دهی در جهت ذخیره‌سازی آن را فراهم نموده است. این در حالی است که براساس واقعیت‌های حاکم بربازار سرمایه در ایران و پایین نگه داشته شدن سرمایه قیمت سرمایه، تغییر فنی می‌توانست در جهت سرمایه بری حرکت نماید. اما به دلیل محدودیت‌های طرف عرضه، این امکان بوجود نیامده است و لذا، صنعت ایران با فرآیندی سرمایه‌اندوز مواجه گردیده است.

رفتار تغییر فنی در خصوص نهاده نیروی کار نشان دهنده بالا بودن قیمت نسبی کار در کشور می‌باشد، که البته با وضعیت مواهب نسبی منابع که حاکی از فراوانی نیروی کار در ایران است، مطابقت ندارد. شرایط حاکم بربازار کار کشور نشان دهنده حرکت سریع و فزاینده رو به رشد در سمت عرضه و در مقابل، آهنگ ملایم در جذب نیروی کار در طرف تقاضا می‌باشد. فراوانی نیروی کار در کشور در حالی با محدودیت طرف تقاضا همراه بوده است، که با ظرفیت‌های خالی تولید و ایجاد اشتغال در بخش صنعت مواجه می‌باشیم. عدم تمايل واحدهای تولیدی در جذب نیروی انسانی (و به خصوص نیروی کار متخصص) موضوعی است که خاستگاه آن به جنبه‌های قانونی و بویژه قوانین مالیاتی و قوانین اجتماعی مربوط می‌شود.

این امر موجبات گرانی نسبی قیمت نیروی کار را در مقایسه با سایر نهاده‌های تولید فراهم نموده و در قالب کاراندوزی در صنعت ایران نمایان شده است.

در خصوص نهاده مواد اولیه، رفتار تغییر فنی بیانگر ارزان بودن نسبی قیمت مواد اولیه در بخش صنعت است که با وضعیت موهاب نسبی منابع در ایران سازگاری ندارد. کمبود مواد اولیه صنعتی در ایران و وارداتی بودن حجم وسیعی از کالاهای واسطه‌ای برای تولید در بخش صنعت موید این ادعا می‌باشد. در بازار نهاده مواد اولیه با شرایط متفاوتی مواجه می‌باشیم، بطوری که پایین بودن نرخ ارز واقعی در سالهای متمادی منجر به افزایش کاربرد و تقاضای بالاتر این نهاده شده، اما تامین این تقاضای افزایش یافته در برخی سال‌ها به دلیل محدودیت‌های ارزی با مشکل مواجه شده است. اما با وجود این محدودیت، کماکان قیمت نسبی این نهاده در مقایسه با سایر نهاده‌ها ارزان بوده و تغییر فنی را به سمت موادبری در بخش صنعت جهت داده است.

همچنین، در مورد نهاده انرژی نیز، رفتار تغییر فنی نشان‌دهنده پایین بودن قیمت نسبی انرژی در ایران می‌باشد که البته با وضعیت موهاب نسبی منابع که حاکی از فراوانی انرژی در ایران است، سازگاری دارد. بازار نهاده انرژی در کشور با شرایط قیمت‌گذاری در سطح پایین برای این نهاده همراه است. این در حالی است که تقاضای افزایش یافته برای نهاده مذکور، با توجه به فراوانی انرژی در کشور و عدم وجود بازار موازی و عدم اختلالات قیمتی، با محدودیت‌های طرف عرضه همراه نبوده و ارزان بودن قیمت نسبی این نهاده در کنار مستهلك شدن صنایع در ایران منجر به وقوع تغییر فنی انرژی بردر بخش صنعت شده است.

جدول ۶- میزان اریب نهاده و اریب مقیاس در صنعت ایران

نهاده	اریب نهاده	اریب مقیاس
نیروی کار	-۰/۰۱۱	-۰/۲۲۵
سرمایه	-۰/۰۰۴	-۰/۰۹۶
انرژی	۰/۰۳۴	۰/۵۳۲
مواد	۰/۰۱۱	۰/۳۲۰

منبع: محاسبات تحقیق

خلاصه و نتیجه‌گیری

به طور کلی نتیجه حاصل از برآورد تابع هرینه ترانسلوگ و معادلات سهم هزینه به روش SURE نشان داد که با توجه به معنی دار بودن تعداد زیادی از ضرایب و بالابودن ضریب تعیین، تابع فوق رفتار واحدهای تولیدی را به طرز مناسبی تبیین می‌کند. علامت منفی نرخ تغییر فن‌آوری حاکی از آن است که با گذشت زمان، نرخ تغییر هزینه واحدهای تولیدی کاهش یافته است. از آنجایی که فن‌آوری تولید در طول زمان موجب کاهش نرخ تغییر هزینه تولید در کارخانه‌های تولیدی گردیده است، بدین ترتیب می‌توان استنباط نمود که استفاده از فن‌آوری‌های نوین و پیشرفت‌های عملاً موجب بهبود تغییرات هزینه در دوره زمانی مورد مطالعه گردیده است. لذا انتظار می‌رود که با ترویج این قبیل نمادهای فن‌آوری بتوان به اقتصادی‌تر شدن فرآیند تولید در صنعت کشور کمک نمود.

مطابق یافته‌های تحقیق، آماره کشش مقیاس بیانگر وجود بازدهی صعودی نسبت به مقیاس در صنعت ایران می‌باشد. به این ترتیب افزایش متناسب در به کارگیری همه عوامل تولید موجب می‌شود تولید به میزانی بیشتر از تغییر منابع تولید دستخوش تحول گردد. نتیجه این امر کاهش هزینه واحد تولید و صرفه اقتصادی فرآیند تولید خواهد بود. لذا، اتخاذ راهکارهایی که امکان افزایش اندازه واحدهای تولیدی را فراهم سازد، توصیه می‌شود.

ارزیابی نتایج حاصل از اریب نهاده و اریب مقیاس در صنعت در دوره زمانی مورد مطالعه موید همسویی و سازگاری یافته‌های پژوهش می‌باشد. با توجه به مثبت بودن اریب نهاده و نیز اریب مقیاس انرژی و مواد اولیه از طرفی و نیز سهم بالای هزینه این نهاده‌ها از

هزینه‌های کل عوامل در واحدهای تولیدی از طرف دیگر، ترغیب مدیران واحدهای تولیدی به افزایش بهره‌وری این عوامل می‌تواند سهم و نقش موثری در کاهش هزینه‌های تولید داشته باشد. ضمن اینکه این نوع تغییر فن‌آوری وابستگی به نیروی کار و سرمایه و هزینه‌های مرتبط با آنها را کاهش می‌دهد.

پی نوشتها

- ۱- امامی مبیدی، علی، *اصول اندازه‌گیری بهره‌وری و کارایی*، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، (۱۳۷۹).
- ۲- امینی، امراله، تخمین و تحلیل تحولات فنی، کارایی و بهره‌وری در صنعت خودروسازی ایران، پایان نامه دکتری اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، (۱۳۷۹).
- ۳- بیدرام، رسول، *Eviews همگام با اقتصادسنجی*، تهران، منشور بهره‌وری، (۱۳۸۱).
- ۴- شرافت، محمد ناصر، بررسی ساختار فن آوریک تولید و برآورد تقاضای نهاده‌های تولید، معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی، (۱۳۷۵).
- ۵- قره باغیان، مرتضی، *اقتصاد و رشد و توسعه*، تهران، نشرنی، (۱۳۷۱).
- ۶- قره باغیان، مرتضی و مسعود همایونی فر، آثار تغییرات فنی و نهادی برآورد تولید کشاورزی ایران، *فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه*، سال نهم، شماره ۳۶ (زمستان ۱۳۸۰) ۴۴-۲۲.
- ۷- گجراتی، دامدار، *مبانی اقتصادسنجی*، ترجمه حمید ابریشمی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، (۱۳۷۸).
- ۸- مرکز آمار ایران، آمار کارگاههای صنعتی کشور، سالهای مختلف.
- ۹- هایامی، یوجیرو، *اقتصاد توسعه- از فقر تا ثروت ممل*، ترجمه غلامرضا آزاد ارمکی، تهران، نشر نی، (۱۳۸۰).
- 10- Ahmad, S. "On the Theory of Induced Innovation", *Economic Journal*, Vol. 76, No. 2 (June 1966): 344-357.
- 11- Chambers, R. G. "Applied Production Analysis: A Dual Approach", *Cambridge University Press*, 1988.
- 12- Datta,A. and S. Christoffersen. "Production Costs, Scale Economies and Technical Change in U.S. Textile and Apparel Industries", *School of Business Administration,Philadelphia university*,2004.
- 13- Hayami, Y. and V. W. Ruttan. "Factor Prices and Technical Change in Agricultural Development:The United States and Japan, 1880-1966", *Journal of Political Economy*, Vol. 78, No. 5 (September 1970): 1115-1141.
- 14- Intriligator, M. D. "Embodied Technical Change and Productivity in the United States, 1929-1958", *Review of Economics and Statistics*, Vol. 47, No.1 (February 1965): 65-70.
- 15- Jorgenson, D. W. "The Embodiment Hypothesis", *Journal of Political Economy*, Vol. 74, No.1 (February 1966): 1-17.
- 16- Kant, S. and J. C. Nautiyal. "Production Structure, Factor Substitution, Technical Change, and Total Factor Productivity", *Can. J. Forest Research*, Vol.27, No.5 (August 1997): 701-710.
- 17- Machin, S. and J. V. Reenen. "Technology and Changes in Skill Structure: Evidence from Seven OECD Countries", *The Quarterly Journal of Economics*, Vol.113, No.4 (November 1998): 1215-1244.

- 18- McCarthy, M. D. "Embodied and Disembodied Technical Progress in the Constant Elasticity of Substitution Production Function", *Review of Economics and Statistics*, Vol. 47, No. 1 (February 1965): 71-75.
- 19- Rasmussen, S. "**Technological Change and Economies of Scale in Danish Agriculture**", The Royal Veterinary and Agricultural University KVL, Copenhagen, 2000.
- 20- Romer, P. M. "Endogenous Technological change", *Journal of Political Economy*, Vol. 98, No. 5 (October 1990): 71-102.
- 21- Solow, R. M. "Technical Change and the Aggregate Production Function", *Review of Economics and Statistics*, Vol. 39, No. 3 (August 1957): 312-320.
- 22-Stevenson, R. "Measuring Technological Bias", *American Economic Review*, Vol. 70, No.1 (March 1980): 162-173.
- 23- Thirtle, C., R. Townsend and J. Van Zyl. "Testing the Induced Innovation Hypothesis: An Error Correction Model of South African Agriculture", *Agricultural Economics*, Vol. 19, No. 1 (September 1998): 145-157.